

DZIENNIK URZĘDOWY

POWIATU OLKUSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 4-50 K.

Nr. 7.

Olkusz, dnia 14. września 1918.

TREŚĆ (87—100): 87. Rozwiązanie tajnych stowarzyszeń, związków i organizacyi. — 88. Zwalczanie bandytyzmu. — 89. Noszenie mundurów przez byłych żołnierzy polskich. — 90. Ustanowienie cen za zboże. — 91. Spis uprawnionych do poboru środków żywności. — 92. Uregulowanie obrotu workami. — 93. Uregulowanie obrotu sianem i słomą. — 94. Zaopatrzenie ludności bezrolnej w ziemniaki. — 95. Taksy w rzeźniach za zwierzęta skarbowe. — 96. Prośby o zwolnienie jeńców wojennych. — 97. Odszkodowanie młynów zamkniętych z rozporządzenia Krajowej Rady Gospodarczej. — 98. Zbieranie łodyg pokrzywy. — 99. Zniżki ceny przewozu materiałów budowlanych dla odbudowy zniszczonych miejscowości w Polsce. — 100. Przesyłki pieniężne od osób przebywających w Rosyi.

87.

Res. Nr. 780.

Obwieszczenie

w sprawie rozwiązania tajnych stowarzyszeń, związków i organizacyi.

Wskutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Polsce Nr. Prās. 12661. ex 1918. podaje się do powszechnej wiadomości co następuje:

Wszystkie istniejące przez c. i k. władze nie zatwierdzone stowarzyszenia (związki, organizacje) są nielegalne i wzywa się je do natychmiastowego zawieszenia swych czynności.

Udział w takich stowarzyszeniach, wzywanie do wstępowania i jednanie członków dla takich stowarzyszeń, jak również kontynuowanie czynności przez niezatwierdzone lub też przez władzę rozwiązane stowarzyszenia (związki, organizacje), będą ścigane w myśl §§ 559. i 553. wojskowego kodeksu karnego

Przestrzega się zatem ogół przed dalszym udziałem w takich organizacjach, jakoteż w urządzanych przez nie obchodach i przedsięwzięciach.

Dochodzenie i karanie tych karygodnych czynno-

ści, zastrzeżone jest w myśl § 8. ust. 3. rozporządzenia dotyczącego sądownictwa z dnia 27. sierpnia 1917., Dz. rozp. c. i k. sądom wojskowym.

88.

Mgg. Bef. Nr. 70.

Zwalczanie bandytyzmu.

Mnożą się wypadki zbrojnych starć bandytów z żandarmami. Wszyscy współwinni takiego gwałtownego zbrojnego oporu, będą z powodu współwiny usiłowanego morderstwa na osobach wojskowych postawieni pod doraźny sąd wojskowy i czeka ich kara śmierci przez powieszenie bez widoków na ulaskawienie.

Z dwóch bandytów, którzy w Puławach gwałtownie opierali się patroli żandarmeryi, został jeden uzbrojony, przez żandarma na miejscu zabity, drugi przez wojskowy doraźny sąd dnia 17. lipca b. r. skazany na śmierć przez powieszenie, a wyrok niezwłocznie wykonany.

Również ci mieszkańcy, którzy bandytów (obcych uzbrojonych) u siebie ukrywają lub w inny sposób im pomagają, będą przez władze wojskowe ścigani i bezwzględnie surowo ukarani.

89.

Res. Nr. 709:

Noszenie mundurów przez byłych żołnierzy polskich.

Z powodu trudności nabycia ubrań cywilnych zezwala się żołnierzom rozwiązanego korpusu polskiego na noszenie ich dotychczasowych mundurów, jednak po zdjęciu odznak. Jako odznaki należy rozumieć:

1. Na czapce:
 - a) kokardy,
 - b) orły,
 - c) łańcuszki i galony.
2. Na bluzie:
 - a) odznaki na kołnierzu — do których też należą wyłogi (wypustki),
 - b) odznaki na rękawach — z wyjątkiem odznak dla rannych z paska wełnianej materii.

3. Na spodniach:

- a) szerokie lampasy kolorowe.

Ordery wolno nosić dalej.

Byłym oficerom polskim jest wzbronione dalsze noszenie mundurów.

Rozporządzenie to odnosi się także do członków rozwiązanego III. korpusu polskiego oraz drugiego korpusu posilkowego.

Przekroczenia tego zakazu noszenia mundurów będą karane w myśl rozp. Nacz. Kom. Armii z dnia 19. sierpnia 1915. Nr. 30. Dz. rozp. grzywną do 2000 K. lub aresztem do 6-ciu miesięcy.

90.

Dz. rozp. cz. XVI.

**Rozporządzenie z dnia 26. sierpnia 1918.,
dotyczące ustanowienia cen na zboże.**

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918. r. Nr. 37. Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych. zarządza się co następuje:

§ 1.

Ceny odbioru.

Za zbiory polne ze zbiorów 1918. ustanawia się następujące ceny odbioru:

Za pszenicę	120 K
» żyto	110 »
» owies	110 »
» jęczmień	100 »
» proso	150 »
» grykę (hreczkę)	130 »

Za wykę	130 K
» bobik	150 »

Za mieszankę obowiązuje cena odbioru ustanowiona dla najtańszego produktu w niej zawartego.

* Ceny powyższe rozumieją się za 100 kg. netto za towar zdrowy, suchy i czysty.

Przy gorszej jakości następuje odpowiednie obniżenie ceny.

§ 2.

Premie za szybką dostawę.

Jako dodatek do powyższych cen płacone będą następujące premie za szybką dostawę:

Przy pszenicy, owsie i jęczmieniu:

20 K w razie dostawy w czasie od rozpoczęcia żniw do dnia 30-go września 1918. r.,

10 K w razie dostawy w czasie od dnia 1-go października do dnia 15-go grudnia 1918. r.;

Przy życie:

20 K. w razie dostawy w czasie od rozpoczęcia żniw do 15-go września 1918. r.,

10 K w razie dostawy w czasie od dnia 16-go września do dnia 15-go grudnia 1918. r.;

Przy prosie, gryce, wyce i bobiku:

20 K w razie dostawy w czasie od rozpoczęcia żniw do 15-go października 1918. r.

W powiatach: chełmskim, hrubieszowskim i tomaszowskim, wynosi premia za szybką dostawę przy pszenicy, życie, owsie, jęczmieniu, prosie, gryce, wyce i bobiku 20 K w razie dostawy w czasie od rozpoczęcia żniw do dnia 15-go grudnia 1918. r.

§ 1.

Koszta dostawy.

Koszta dostawy aż do miejsca odbioru (stacyi kolejowej, magazynu lub młyna) ponosi producent. W razie odstawy za pomocą przydzielonych furmanek winien producent zapłacić za nie wynagrodzenie w wysokości 30 hal. od cetnara metrycznego i kilometra.

91.

Nr. 23641/18. A. V.

Obwieszczenie**w sprawie spisu uprawnionych do poboru środków żywności.**

Celem umożliwienia należytego zaopatrzenia ludności powiatu w środki żywności, a zwłaszcza w chleb i mąkę, zostanie w miesiącu październiku b. r. przeprowadzony w myśl rozp. c. i k. Jenerał Gubernatorstwa wojskowego z dnia 16/VIII. 1918. W. A. Nr. 7970/Ap.

spis wszystkich uprawnionych do poboru żywności według następujących kategorii:

- a) bezrolnych,
- b) posiadających gospodarstwa poniżej 4 morgów.

Celem dokonania zgłoszenia co do ilości osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, ich wieku i zatrudnienia, winna osoba będąca głową rodziny zgłosić się osobiście w czasie od 1-go do 20-go października b. r. w Urzędzie gminnym względnie w Magistracie w obrębie, którego stale mieszka, gdzie po dokonaniu zgłoszenia otrzyma pisemne potwierdzenie zgłoszenia się.

Rodziny żołnierzy i podoficerów winny dokonać zgłoszenia na równi z ludnością cywilną.

Same osoby wojskowe i rodziny oficerów i urzędników austro-węg. spisem objęte nie będą.

Robotnicy górniczy oraz ich rodziny, które zaopatruje wojskowy urząd górniczy, winny zgłoszenia dokonać.

Osoby, któreby zgłoszenia zaniechały nie będą w przyszłości zaopatrywane w środki żywności, gdyż karty żywnościowe będą wydane tylko na podstawie potwierdzenia zgłoszenia, które przy sposobności zgłoszenia będą Urzędy gminne rozdzielały.

Podanie dat nieprawdziwych ulegnie surowej karze.

92.

Dz. rozp. cz. XVI.

Rozporządzenie z dnia 23-go sierpnia 1918 r.

dotyczące uregulowania obrotu workami.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 r. Nr. 61. Dz. rozp., dotyczącego zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły, zarządza się co następuje:

§ 1.

Zajęcie.

Wszystkie nowe i używane worki o pojemności 16 kg. (1 puda) zboża, są zajęte bez względu na ich pierwotne przeznaczenie, jak również na rodzaj materiału z jakiego są sporządzone.

Następstwem zajęcia jest, że obrót zajętymi workami dozwolony jest tylko pod warunkami, określonymi niniejszym rozporządzeniem lub osobnymi zarządzeniami wykonawczymi. Interesa zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

§ 2.

Obowiązek oddania.

Kto przechowuje zapasy worków (§ 1) jest obowiązany oddać je z wyjątkiem ilości pozostawionej

na własną potrzebę (§ 4) organizacyi, której Centrala dla zużytkowania zbiorów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego powierzyła zakup, za zapłatą cen ustalonych w § 3.

§ 3.

Ceny odbioru.

Za worki, które mają być oddane ustanawia się następujące ceny odbioru:

Za worki 5 - 6 pudowe (80—100 kg.)

na mąkę, cukier i nasiona . . od K 7— do 9—

Za worki 4—6 pudowe (65 - 100 kg.)

na zboże i inne produkta . . od K 4— do 7—

Za wszelkie mniejsze worki, jak również za worki niezdatne do przechowywania produktów rolnych (worki na paszę treściwą,

sól, melasę, nawozy sztuczne,

węgla i t. d. od K 2— do 4—

Ceny te rozumieją się za worki używane, niepodarte, jakości przyjętej w handlu.

Za zupełnie nowe worki, jak również za worki szczególnie dobrej jakości (n. p. lniane, konopne i t. d.) mogą powyższe ceny być podwyższone o 50%.

Przy workach potrzebujących naprawy może nastąpić odpowiednia obniżka ceny, najwyżej o 25%.

Jeżeli z właścicielem nie zostanie osiągnięte porozumienie co do cen w myśl powyższych norm, ustanawia cenę Komenda powiatowa w myśl § 6. rozporządzenia z dnia 4-go lipca 1917. r. Nr. 61. Dz. rozp.

§ 4.

Wyjątki od obowiązku oddania.

Obowiązkowi oddania nie podlegają następujące zapasy worków:

a) ilości do 10 sztuk na gospodarstwo,

b) w gospodarstwach rolnych ilości większe od ustalonych w punkcie a), aż do najwyższej normy jednego worka na każdą zbożem obsianą morgę danego przedsiębiorstwa rolnego,

c) ilości większe od ustalonych w punkcie a) i b), które na prośbę przechowawcy zostały zwolnione przez Komendę powiatową lub Centralę dla zużytkowania zbiorów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, dla celów dalszego prowadzenia przedsiębiorstw rolnych, przemysłowych lub handlowych.

Worki zwolnione od obowiązku oddania mogą być używane tylko dla tych celów, do których nastąpiło zwolnienie. Każdy inny ich użytek, w szczególności przeróbka lub sprzedaż są wzbronione.

§ 5.

Obowiązek zgłoszenia.

Kto przechowuje worki, które podlegają obowiązkowi oddania, obowiązany jest zgłosić je podając ilość, jakość i miejsce przechowania. Termin zgłoszenia, sposób i urząd, w którym zgłoszenia należy dokonać, oznacza Komenda powiatowa.

§ 6.

Postanowienie dotyczące przewozu.

Przewóz kolejowy próżnych worków, wysyłanych z powiatowych magazynów dla skupu worków do magazynu zbiorczego przy Centrali dla zużytkowania zbiorów rolnych w Lublinie lub do urzędów wojskowych, odbywa się na podstawie listów przewozowych, wystawionych przez Centralę dla zużytkowania zbiorów rolnych Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Wszelkie inne transporty kolejowe odbywają się na podstawie listów przewozowych opatrzonych wizą Centrali zużytkowania płodów rolnych lub właściwej Komendy powiatowej.

Do transportu próżnych worków furami, upoważniają legitymacje, wystawione organom trudniącym się skupem przez Centralę dla zużytkowania zbiorów rolnych, lub specjalne poświadczenie transportowe, wystawione przez Centralę dla zużytkowania zbiorów rolnych lub przez Komendę powiatową, na worki zwolnione z zajęcia. Transport worków furami w obrębie gospodarstwa, dla którego worki są przeznaczone jest wolny.

§ 7.

Pokrycie zapotrzebowania ludności.

Celem pokrycia zapotrzebowania ludności utworzona zostanie przez organizację, której powierzony został skup, w każdym powiecie przynajmniej jedna składnica dla drobnej sprzedaży worków.

W składnicach tych sprzedawane będą worki wyłącznie na podstawie pozwoleń zakupna, wydawanych każdorazowo przez c. i k. Komendę powiatową.

Dla sprzedaży worków ustanawia się następujące ceny:

Za worki 5—6 pudowe (80—100 kg.) na mąkę, cukier i nasiona K 11-80

Za worki 4—6 pudowe (65—100 kg.) na zboże i inne produkta K 9-70

Za wszelkie mniejsze worki, jak również za worki niezdatne do przechowywania produktów rolnych (worki na paszę treściwą, sól, melasę, nawozy sztuczne, węgle i t. p.) K 6-25

Ceny rozumieją się za worki używane, jednak zupełnie zdatne do użytku, jakości przyjętej w handlu.

§ 8.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia podpadają pod postanowienia karne § 9 rozporządzenia z dnia 4. lipca 1917 r., Nr. 61. Dz. rozp., dotyczącego zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły.

§ 9.

Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 21. maja 1918 r., Nr. 34. Dz. rozp., dotyczące uregulowania obrotu workami znosi się.

§ 10.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

93.

L. A. Nr. 3431.

**Rozporządzenie wykonawcze
dotyczące uregulowania obrotu sianem i słomą.**

W myśl rozporządzenia z dnia 20. czerwca 1918. dotyczącego zużytkowania zbiorów Dz. rozp. Nr. 37. i rozporządzenia z 23. czerwca 1918. dotyczącego uregulowania obrotu siana i słomy Dz. rozp. Nr. 38 zarządza się co następuje:

§ 1.

Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent jest obowiązany udzielić na żądanie organów, którym powierzono rekwizycje siana i słomy, wskazówek o swoich zapasach tych produktów.

§ 2.

Kontyngenty do odstawy.

Komenda powiatowa wyznaczy producentom za pomocą specjalnych rozporządzeń kontyngenty siana i słomy i ustali termin do odstawy.

§ 3.

Agenci.

Do rekwizycji i odbioru siana i słomy będą wyznaczani przez E. V. Z. c. i k. Jener. Gubern. wojsk. kupcy, zaopatrzeni w legitymacje, które po potwierdzeniu przez tutejszą Komendę powiatową, będą ich upoważniały do wyżej wymienionych czynności i transportu wyżej wymienionych produktów.

Agenci są obowiązani producentom piśmiennie potwierdzić odebrane ilości siana i słomy.

§ 4.

Zakupna w krótkiej drodze przez wojskowość.

Oddziałom i zakładom wojskowym obszaru Jen. Gubern. wojsk. jest dozwolone aż do odwołania zakupywać paszę wprost od producentów, jednakowoż tylko w tym wypadku, jeżeli miejscowy wojskowy magazyn prowiantowy względnie zastępca Centrali paszy nie jest w stanie pokryć zapotrzebowania.

Tego rodzaju zakupy mogą nastąpić tylko dla każdorazowego zapotrzebowania i tylko przy pomocy organów wojskowych, które mają piśmiennie potwierdzić producentom zakupione ilości paszy i gotówką zapłacić podług ustalonych cen odbiorczych dla producentów, w myśl § 5. Dz. rozp. Nr. 35. z r. 1918.

Zakupy te będą wliczone do całkowitego kontyngentu.

§ 5.

Przywóz.

Producenci są obowiązani bezpłatnie odwieźć do odstawy przeznaczone ilości siana i słomy do miejsc odbiorczych aż do odległości 3 km. Przy odstawie na większą odległość należy się producentowi odszkodowanie 30 hal. za 100 kg. i 1 km. ponad odległość 3 km.

O ile producent nie jest w stanie przewieźć kontyngentu przy pomocy własnych środków transportowych, będą mu przydzielone w myśl rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów Dz. rozp. Nr. 37. § 8, środki transportowe innych producentów. Jako odszkodowanie w tym wypadku przysługuje również 30 hal. za 1 km. i q. Należność za pierwsze 3 km. będzie odjęta z ceny odbiorczej, którą otrzyma producent. Inne koszty transportowe ponoszą agenci.

O przymusowe dostarczenie podwód mają się legitymowanymi agenci zwrócić do c. i k. Komendy powiatowej (kierownictwo służby transportowej, oddział rolniczy).

Komenda powiatowa może zarządzić przymusową odstawę przepisanych kontyngentów także przed upływem ściśle wyznaczonego czasu do odstawy.

§ 6.

Zaopatrzenie ludności.

Producenci mają pokryć swoje zapotrzebowanie siana i słomy z reszty zapasów pozostałych po odstawieniu kontyngentu.

Aby słomę zużyć w większej części jako paszę, winni się producenci na czas zaopatrzyć w inne środki do siania, jak ściółka, trzcina, torf.

W wypadkach zapotrzebowania zakaże Jeneralne Gubern. wojsk. używania słomy jako ściółki w tych okolicach, w których znajdują się środki zastępcze.

Wszystkim posiadaczom bydła wolno na podstawie pisemnego pozwolenia Komendy pow. pokryć swoje zapotrzebowanie siana i słomy przez zakup wewnątrz powiatu, w którym mieszkają, z zapasów pozostawionych producentom na własny użytek. Magistraty wielkich miast, których zapotrzebowanie paszy nie może być w ten sposób pokryte, mogą wnieść prośbę do Komendy powiatowej o przydzielenie paszy z zapasów zarekwirowanych przez legitymowanych agentów.

§ 7.

Obrót.

Przewóz siana i słomy w granicach gospodarswa poszczególnych producentów jest dozwolony. Wolno jest również posiadaczom wozić ze sobą bez żadnego pozwolenia potrzebną paszę na przeciąg 3 dni, a mianowicie 3 kg. dziennie dla konia, a 4 kg. dla wołu. W innych wypadkach może odbywać się transport wozami tylko na podstawie pisemnego zezwolenia c. i k. Komendy powiatowej albo na podstawie legitymacji zakupu.

§ 8.

Postanowienia karne.

Kto nie dostawi, albo nie w przepisany czas wyznaczonego kontyngentu siana i słomy, a nie wykaze się, że powodem tego były ważne przeszkody, kto zapasy siana i słomy ukrywa, nieregularnie zużywa, wypasa, skupuje albo sprzedaje,

kto przekracza przepisy o obrocie sianem i słomą, będzie karany w myśl § 11. rozp. z dnia 28. czerwca 1918. dotyczącego zużytkowania zbiorów, karą aresztu do 5000 K albo aresztem aż do 6 miesięcy, względnie równocześnie karą pieniężną i aresztem.

Obok kary może nastąpić w myśl § 12. tego samego rozporządzenia utrata zapasów, których zajęcie stanowić będzie przedmiot dochodzenia karnego. O ile zapasy są już sprzedane, wówczas może być należność, w pieniądzech osiągnięta przy kupnie, uznana za przepadłą.

94.

L. A. Nr. 3464.

Obwieszczenie

w sprawie zaopatrzenia ludności bezrolnej w ziemniaki.

W myśl rozporządzenia Jener. Gubern. wojsk. w Lublinie W. A. Nr. 7515/18 z dnia 8. sierpnia 1918. w ślad tut. rozp. L. A. Nr. 3150. z dnia 29. czerwieca 1918. W. A. Nr. 6604/18 zarządza się co następuje.

Obrót wczesnymi ziemniakami w powiecie jest do-

zwolony tylko na zasadzie pozwolenia na przewóz i zakup wydanego przez oddział rolniczy c. i k. Komendy powiatowej w Olkuszu.

Dla miast i miasteczek, do których przywóz wczesnych ziemniaków zostanie na zasadzie pozwolenia na przewóz i zakup dozwolony, ustanawia się następujące ceny detaliczne (na ilość poniżej 1 cetnara metrycznego):

od dn. 11/8 do dn. 20/8	K 55	za 100 kg.
» » 21/8 » » 31/8	» 50	» » »
» » 1/8 » » 10/9	» 45	» » »
» » 11/9 » » 20/9	» 40	» » »

Przy sprzedaży większej ilości ziemniaków jak 1 q ma prawo producent żądać tylko ceny ustanowionej dla producentów.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

95.

V. A. Nr. 2230/18.

Ogłoszenie.

Taksy w rzeźniach za zwierzęta skarbowe

Z powodu reskryptu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie J. Nr. 24169/71. z 19. sierpnia b. r. zarządzam w sprawie taks za rzeź zwierząt skarbowych w rzeźniach nie będących własnością Skarbu Państwa, co następuje:

za użycie rzeźni pobierać można:

Od sztuki większego zwierzęcia 4 Kor.

Od sztuki małego zwierzęcia t. j. świni, owiec, kóz, cieląt 2 Kor.

Taksy tej przekroczyć nie wolno,

Taksy za użycie rzeźni przypadają na rzecz właściciela rzeźni lub urządzającego miejsce rzeźni.

za oględziny takich zwierząt skarbowych należy się prywatnym lekarzom weterynaryjnym lub oglądaczom zwierząt tytułem taksy:

a) od sztuki większego zwierzęcia 50 hal.

b) od sztuki mniejszego zwierzęcia 25 hal.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą tutejsze rozporządzenie 231., zamieszczone w Dzienniku urzędowym Nr. 11. z dnia 1. czerwca 1916. r.

96.

V. A. Nr. 18807/18,

Prośby o zwolnienie jeńców wojennych.

Prośby o zwolnienie jeńców wojennych znajdujących się w Monarchii austro-węg. lub w Niemczech należy w każdym wypadku podawać do c. i k. Komendy powiatowej.

Prośby wniesione z pominięciem c. i k. Komendy

wprost do J. G. w. lub innej Władzy są przesyłane do c. i k. Komendy celem zaopiniowania. Pominięcie przeto Komendy opóźnia tylko załatwienie sprawy.

Zwalnianie jeńców znajdujących się w Monarchii austro-węg.

Jeńcy, którzy sami względnie ich rodzina posiadają gospodarstwo rolne o obszarze co najmniej 4 morgów, dalej jeńcy chorzy na gruźlicę lub niezdolni do pracy, wreszcie jeńcy oficerowie są zwalniani z urzędu.

Wnoszenie prośb o zwolnienie takich jeńców, szczególnie w tych wypadkach, gdy rodzinie jest wiadomem, że celem ich zwolnienia toczą się dochodzenia jest bezcelowem i utrudnia tylko odnośną akcyę.

Zwalnianie jeńców znajdujących się w Niemczech,

Władze cesarsko-niemieckie zwalniają tylko w następujących wypadkach:

1) jeśli jeńiec względnie jego rodzina posiada gospodarstwo rolne o obszarze co najmniej 15 morgów (łąk, pastwisk i lasów nie wlicza się), które leży odłogiem i tylko po zwolnieniu jeńca może być uprawione.

2) w wypadku śmierci żony, gdy celem zaopatrzenia dzieci nieletnich, które nie mogą być umieszczone u krewnych, powrót jeńca jest konieczny.

3) jeśli jeńiec jest chory lub niezdolny do pracy, a rodzina oświadczy gotowość przyjęcia go i utrzymania.

W wypadkach śmierci lub niebezpiecznej choroby najbliższych krewnych, w razie wielkich szkód gospodarczych gdy obecność jeńca może pomódz, celem odbudowy budynków o ile obcych sił do pracy znaleźć nie można a materyał i środki do odbudowy są przygotowane, udzielają władze cesarsko-niemieckie urlopu.

Prośby, które powyższym warunkom nie odpowiadają, nie będą mogły być przedłożone Władzom wyższym i zostaną wprost przez c. i k. Komendę odmówione.

Jeżeli wyjednanie zwolnienia jeńca dla braku warunków powyższych jest niemożliwem, a rodzina znajduje się w szczególnie ciężkich stosunkach materyalnych, może być na prośbę interesowanych postawiony wniosek na zatrudnienie jeńca za wyższem wynagrodzeniem celem umożliwienia mu wspierania rodziny.

97.

L. A. Nr. 3632.

Sprawa odszkodowania młynów, zamkniętych z rozporządzenia Krajowej Rady Gospodarczej.

W myśl rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego i uchwały Krajowej Rady Gospodarczej w Lublinie, upoważnioną była Krajowa

Rada Gospodarcza do pobierania opłat za wydawane przez jej Komisje powiatowe i gminne pozwolenia na przemiał. Opłata ta wynosiła po 1 koronie od cetnara metrycznego mąki pyłowej lub kaszy i po 50 halerzy od mąki razowej.

Fundusz w ten sposób zebrany, miał być w myśl tegoż rozporządzenia wypłacony tym młynom, które jako uznane za nadliczbowe, zostały na wniosek Krajowej Rady Gospodarczej zamknięte — przyczem młyny, zamknięte z powodu jakichkolwiek nadużyć, do odszkodowania nie miały prawa.

Przy likwidacji interesów Krajowej Rady Gospodarczej okazało się, że zebrany na ten cel fundusz wynosi około 600.000 koron, lecz ostateczna jego wysokość nie została jeszcze ściśle ustaloną ze względu na zawilość rachunków z Komisjami z których nie wszystkie jeszcze rachunki swe z Krajową Radą Gospodarczą ukończyły.

Niniejszym podaje się do wiadomości zainteresowanych, że sprawa ostatecznego ustalenia tego funduszu jest w toku, poczem w porozumieniu z grupą młynarską przy Towarzystwie Przemysłowców, określonym zostanie sposób i wysokość, przyznać się mającego odszkodowania poszczególnym młynom, wypłata zaś nastąpi w miesiącu wrześniu b. r.

Lublin, dnia 14. sierpnia 1918. r.

Komisja Likwidacyjna
Krajowej Rady Gospodarczej.

98.

L. A. Nr. 3135.

Zbieranie łodyg pokrzywy.

Z powodu coraz większego braku materiałów na ubrania należy podobnie jak poprzedniego roku zbierać łodygi pokrzywy, które na ten cel zostaną przerobione.

Wójt każdej gminy pouczy sołtysów, a ci ludność wiejską, aby ta we własnym interesie zbierała jak największą ilość pokrzywy.

Łodygi pokrzywy należy oczyścić z liści, a wysuszone odstawić do najbliższego magazynu wojskowego. Łodygi pokrzywy, jakie należy zbierać, muszą być przynajmniej 60 cm. wysokie.

Pokrzywy nie należy wrywać lecz obcinać nisko przy ziemi zapomocą noża, sierpa lub kosy.

Po ścięciu łodyg nie należy ich łamać ani zginać, tylko wiązać w snopki jak zboże i w ten sposób suszyć. Podczas suszenia musi powietrze mieć ze wszystkich stron dostęp, a w razie potrzeby należy łodygi poddać powtórnemu suszeniu.

Wiązki wysuszonych łodyg na obu końcach silnie związać.

Po odstawieniu łodyg pokrzywy do magazynu woj-

skowego i po otrzymaniu tamże kwitu odbioru należy z kwitem tym zgłosić się do kancelaryi oddziału rolniczego (Fabryka »Westen« Olkusz), gdzie zostanie wypłacona należna kwota pieniężna. Cena za 100 kg. łodyg pokrzywy wynosi 35 Kor.

99.

V. A. Nr. 20304.

Zniżki ceny przewozu materiałów budowlanych dla odbudowy zniszczonych miejscowości w Polsce.

Z ważnością od 1-go lipca 1918 r. aż do odwołania będą miały zastosowanie na liniach c. i k. północnej Kolei wojskowej dla niżej wymienionych towarów opłaty przewozowe miejscowej taryfy towarowej niższe o 50%, zaokrąglone na całe halerze, pod niżej wymienionymi warunkami w drodze przekartowania.

Drzewo odziomkowe jak budulec, następnie budulec tarty: kantowy, n. p. belki,łaty (krokiewki), listwy (oprócz listw heblowanych), szerokie n. p. słupy (dyle), blanki, naburty, deski, ostatnie także heblowane, wyżłobione, fugowane, belkowania surowe i tarcice, wapno palone a także i gaszone, cement, gips, cegła do murowania, kamień budowlany, dachówka, łupek, płyty cementowe, flisy do podług i ścian, dyle gipsowe, rury gliniane, rynny gliniane, asbest, łupek cementowy, papa do pokrywania dachów, blachy, szkło do okien, drzwi i odrzwia, futryny i ramy do okien, gonty, piece kaflowe i kuchnie kaflowe, kit szklarski, smoła z węgla kamiennych, materiały do impregnowania drzewa dla konserwacji futryn, drzwi i progów, rozebrane baraki, rozebrane stodoły, płyty kamienne.

Warunki zastosowania: zachowanie postanowień miejscowej taryfy towarowej c. i k. północnej Kolei wojskowej. Nadawanie towaru w dowolnych ilościach. Wysyłki muszą być adresowane do jakiegoś związku budowlanego i odwiezione ze stacji przeznaczenia wozami lub kolejką.

Tylko te przesyłki korzystają z ulg przy opłacie przewozowej, których listy przewozowe przy nadawaniu opatrzone będą w specjalne poświadczenie »Patronatu« związków budowlanych przy oddziale budowlanym Głównego Komitetu Ratunkowego w Lublinie. To poświadczenie winno zawierać bliższe określenie i wagę towaru, stację wysyłającą i odbiorczą, przeznaczenie towaru do odbudowy bliżej oznaczonej miejscowości, jak również i adres odnośnego Związku Budowlanego.

Dołączenie poświadczenia, które odbiera się na stacji przeznaczenia, należy uwidocznnić w liście przewozowym w rubryce: »Taryfy mające być zastosowane i t. d.«.

Kolej zastrzega sobie prawo zażądania w niektórych wypadkach wykazania użycia posyłek (w razie

potrzeby także dodatkowo przez sprawdzanie na koszt odbiorcy). Jeżeli przesyłek nie użyto wprost na cele wymienione w poświadczeniu, to odbiorca płaci prócz dopłaty różnicy kosztów przewozu do normalnej taryfy, jeszcze dodatek w wysokości podwójnej różnicy kosztów przewozu.

100.

V. A. Nr. 21037/18.

Przesyłki pieniężne od osób przebywających w Rosji.

Według zawiadomienia rosyjskiego Stow, Czerwonego Krzyża pośredniczy rosyjski Komisarjat dla

spraw zagranicznych w wysyłaniu pieniędzy dla obywateli rosyjskich mieszkających za granicą tylko wtedy, jeśli obywatele ci znajdują się w rzeczywistej potrzebie n. p. chorzy będący w leczeniu, niezdolni do pracy i t. p. Potrzeba musi być stwierdzona dokumentem i do każdej poszczególniej przesyłki, nowy taki dokument musi być przedłożony.

Obywatele rosyjscy, którzy otrzymują przesyłki pieniężne z Rosji winni przesłać pod adresem rosyjskiego Stow. Czerwonego Krzyża, Petrograd, Liteiny 47., świadectwo wykazujące potrzebę wspierania wystawione przez władzę krajową, podając także adres dokładny osoby, od której przesyłki otrzymują.

C. i k. Komendant powiatu:

Pułkownik GOTTFRIED hrabia CLAM MARTINIC w. r.